

מידת המלכות עולה למעלה לז"א ולמעלה לאימא

בוא וראה, כתוב: "זאת תורת הָעֵלָה", אמר רבי חייא זה המקרא ביארנו אותו באופן הזה, "זאת תורת", זו מדת המלכות^[כ], "הָעֵלָה", שהיא עולה ומתעטרא למעלה מעלה, להתקשר כראוי, עד המקום שנקרא קדש קדשים^[כא].

על ידי שריפת העולה שורפים המחשבות הרעות

"היא הָעֵלָה", זו מחשבה רעה, שהיא עולה ומשטנת לו לאדם, נצרך לשרוף אותה באש^[כב], בשביל שלא ניתן לה מקום להשטין, ובשביל זה "על מוקדה על המזבח כל הלילה".

השכינה גומרת לטהר את האדם מהמחשבה הרעה

מהו לילה, זו מדת המלכות^[כג], הבאה לטהר לו לאדם מהמחשבה ההיא, "על מוקדה", לפי שנהר דינור הוא המקום לשרוף לכל אותן הנעברים ממעמדם, שהרי מכניסים אותם באש ההוא השורף, ומעביר ממשלתם מהעולם, ובשביל שלא תשלוט מחשבה הרעה, נצרך "על מוקדה על המזבח כל הלילה", ואז נכנעת ואינה שולטת.

עליית המלכות, כאשר נכנע כח הסטרא אחרא

ועל כן כאשר היא נכנעת, תעלה מדת המלכות, שהיא רוח הקודש, העולה ומתעטרת למעלה, שהרי עליה שלה היא כאשר נכנע כח אחר ההוא, ונפרש ממנה, ולפיכך נצרך בסוד הקרבן להפריש צד ההוא מן הרוח הקודש, וליתן לו חלק בהקרבן^[כד], לבעבור שרוח הקודש תתעלה למעלה.

זוהר חלק ג' פרשת בהר דף קז עמוד ב'

יחוד שבחצות הלילה

רבי אלעזר אמר, "זאת תורת הָעֵלָה היא הָעֵלָה וגו'", זה הכתוב בכנסת ישראל מדבר, שהיא עולה ומתחברת במלך הקדוש בהזדווגות שלמה.

בלילה זמן שליטת החיצונים

"היא הָעֵלָה על מוקדה... כל הלילה וגו'", בוא וראה, כיון שנכנס הלילה והשערים ננעלים, דינים התחתונים נתעוררים בעולם, והולכים ומשוטטים, בחמורים ואתונות וכלבים,

זיו הזוהר

כ. היינו תורה שבעל פה, כידוע שמלכות פה, ותורה שבעל פה קרינן לה. כא. זה עולם הבינה. כב. פירוש באש דת תורה שבעל פה. כג. מדת המלכות נקראת מזבח וגם לילה, כאמרם ז"ל, לא אברי לילה אלא לגירסא תורה שבעל פה, שהיא מועלת לטהר המחשבה. כד. סוד זה החלק הוא

חמורים הרי נתבאר, וכלבים ואתונות אינם משוטטים ואינם הולכים, אלא שבהם עושים כשפים לאנשים, כמו בלעם וזה נתבאר, אז כל בני העולם ישנים, ומזבח החצון שלמטה אש תוקד בו.

בחצות הלילה נכנעים החיצונים ויש חסדים

בחצי הלילה נתעורר רוח צפון, ומן המזבח שלמטה ההוא יוצא שלהבת אש, והשערים נפתחים, והדינים התחתונים נאספים בחוריהם, ושלהבת ההיא הולכת ומשוטטת, ושערי גן עדן נפתחים, עד שמגיע הבקר, ושלהבת ההיא מתחלקת להרבה צדדי העולם, ונכנסת תחת כנפי התרנגול וקורא.

ה' משתעשע עם הצדיקים ואחר כן מתיחד עם השכינה

אז נמצא הקדוש ברוך הוא בין הצדיקים, וכנסת ישראל משבחת לו להקדוש ברוך הוא עד שמגיע הבקר, כיון שהגיע הבקר נמצאים מספרים בשחרית בסוד אחד, ויש לכנסת ישראל נחת בבעלה.

זהו שכתוב: **"עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלַּיְלָה עַד הַבֶּקֶר"**, שהרי בבקר הדינים ואש השלהבת משתככים, ואז נתעורר אברהם בעולם ונחת היא לכל.

שלא נמצא אלא יחוד השכינה בהקדוש ברוך הוא.

זוהר חלק ג' פרשת דף פ"ז עמוד א'

הפשתים ישאר לבדו

"וְלָבַשׁ הַפֶּהוּן מְדוּ בַד וְגו'", אמר רבי אלעזר למה נקרא בד, משמעותו יחידי, לפי שלא נצרך לחבר פשתים זה במין אחר, ועל כן לא כתוב מדו פשתים, אלא בד שמשמעותו יחידי.

פשתים הוא דין ומהדשן מקבלים החיצונים חלק

ולמה נצרך הכהן להתראות בזה, אלא אלה בגדי בד, נצרך להתראות בהם על מזבח העולה, באשר היה מפנה האפר של דשן העולה, שהרי עולה בשביל חטא של עבודה זרה ומחשבה רעה היא באה, ולפיכך נצרך הכהן להתראות בבגדי פשתן בלבדם ולא בערבוב מין אחר, כדי שיתכפר לו לאדם כל אותן החטאים הבאים מצד ההוא [כיה].

לכהן היה מותר ללכת בכלאים בשעת העבודה

וכאשר נכנס הכהן למקדש, במקום שהשלמות נמצא, וכל אותן העבודות של השלמות, אף על פי שנתחבר במין אחר, אין רע, כמו שאמרנו בשעטנז של ציצית, לפי ששם נמצאו ונתחברו כל אותן המינים שלמעלה, וכל אותן כלי המקדש נמצאים בהם הרבה מינים משונים זה מן זה, וכולם נתכללו שם כדמיון שלמעלה.

זיו הזוהר כענין שעיר המשתלח ביום הכפורים. כה. כי פשתן שורשו בצד הרע, כידוע שקרבנו של קין פשתן היה.